

An abstract background featuring broad, textured brushstrokes in various shades of green, from light mint to deep forest green. Interspersed within these green strokes are soft, horizontal bands of pale pink and lavender, creating a layered, ethereal effect.

Milja Kungas

Äiti, tahtoisin
nukkua rahkasammalen päällä

**Äiti, tahtoisin nukkua
rahkasammalen
päällä**

Milja Kungas

© 2025 Milja Kungas

Kuvitus ja taitto: Taru Kantonen

**Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi**

**Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa**

ISBN: 978-952-80-9459-3

Sinulle

Mistä syntyy runo maailmassa, joka on niin täynnä sanoja?

Sanoja, joilla rakastetaan ja ruoskitaan.

Sanoja, joilla innostutaan ja lakataan välittämästä.

Sanoja, jotka osuvat hyvässä ja pahassa.

Tällä ajatuksella ei ole suuntaa, ei määrää, ei mittaa.

Se tulee voimalla kuin auringon romahduttama lumikasa katolta.

Se poukkoilee kevätpuron lailla.

Valo!

Lämpö!

Jonkun ne saavat hyppimään riemusta ja versomaan uutta,

toisen lannistavat liiallisen hehkunsa alle.

Sillä sellaisia me olemme.

Sanojen sinkoajia, leikittelijöitä, murehtijoita, virkeitä ja

väsyneitä. Ei ole yhtään samanlaista sinua.

Kevät

Kevät on vuodenajoista ehkä se oudoin ja ihanin.

Kun ei ihan vielä tiedä, pitäisikö jäädä vai lähteä.

Uskaltaisiko kurkistaa kylmän alta?

Nostaa nenänpäätä kohti valoa.

Hakea lämpöä sisälleen

ja levittää sitä sitten ympärilleen niin,

että se sulattaa lumen ja jään.

Maaliskuu

Ihan kuin tänään tuntisin ensimmäisen kerran kevään.

Juuri kun jalat melkein pettävät alta,
se tarttuu kädestä kiinni ja nostaa pystyyn.

Heittää hiuksille auringonsäteen, jollaista en ole ennen nähnyt.

Huudattaa pihapuun kaikkia lintuja.

Tipauttaa sitten muutaman lumihiutaleen niskaan
ja seuraavassa hetkessä pistää jo myrskyksi.

Mitä sen väliä.

Nyt on maaliskuu, kaiken pitääkin olla vielä hyrskyn myrskyn.

Toiveikkuutta ilmassa.

Herään henkiin kanssasi

Hei kevät!

Kiva nähdä taas.

Minä herään henkiin kanssasi,
joku toinen taas meinaa musertua.

Kevät, sinä kujeilet ja kiusaat,
tulet ja menet taas.

Kun avaan oven,
tunnen tuoksusi.

Kun astun ulos,
aistin lämpösi.

Kun nostan katseeni,
näen valosi.

Kun katson puiden latvuksiin,
kuulen äänesi.

Kevät, olet kova lupailemaan,
mutta miten on sen lunastuksen laita?

Ajattelin juosta niin kovaa,
että saan sinut kiinni.

Silloin saisin taas tuntea,
miten hyväilet.

Kevät, odota vähän. Kyllä me ehditään.
Kurkitaan yli olkapään ja sanotaan,
nähdään taas.

Kuu tulee lähelle. Valaisee puiden latvat, pihamaan. Piirtää ääriviivat uudelleen.

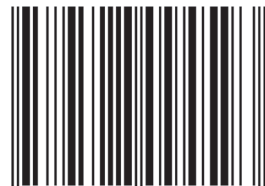
Runokirja sai alkusysäyksensä toiveesta ja toiveikkuudesta, kirjoittamisen, lukemisen ja jakamisen palosta sekä lapsen lauseesta. Siitä, miten kaiken musertavankin keskellä ihminen kykenee löytämään vielä toivoa, kun siihen annetaan mahdollisuus. Sopivalla hetkellä tulevat sanat, omat tai toisen, saattavat olla ilon tai lohdun tuojia. Sanojen lomassa väikkyvät vuodenajat ja ympäröivä luonto.

Kuten elämässä, tässä kirjassakaan suru tai ilo eivät sulje toisiaan pois, vaan me voimme tuntea niitä myös samanaikaisesti. Maailmassa, josta meidän on pidettävä huolta. Kirjan sata runoa ovat syntyneet vuosina 2021–2025.

Milja Kungas (s. 1978) on toimittaja, kirjallisuusterapiaohjaaja ja runojen kirjoittaja, joka asuu kahden järven välissä Asikkalan Vääksyssä. Hän on aiemmin julkaissut runokirjan Äiti, tanssi taas hississä (BoD 2024).

Kirjan kansissa hehkuu vääksyläisen kuvataiteilija Taru Kantosen maalaus One with the Greens. Kantosen käsialaa ovat myös kirjan visuaalinen ilme, taitto ja kuvitukset, joissa maalaukset yhdistyvät graafisiin elementteihin. Kirjan visuaalisuus syntyi Miljan runoista inspiroituneena.

ISBN: 978-952-80-9459-3

9 789528 094593